

Mál nr. 340/2015
M og
vátryggingafélagið V v. fjölskyldutryggingar.

Þjófnaður úr bifreið þ. 27.11.2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 8.9.2013 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 8.10.2015.

Málsatvik.

Kunningi M var með muni sem M átti í bifreið sinni og segist hafa farið á nokkra staði á tímabilinu kl.12-17.15 umræddan dag og hafi bifreiðinni ávallt verið læst þegar hann fór frá henni, en engin ummerki voru um að farið hefði verið inn í bifreiðina, en fartölva, fartölvutaska og svört taska sem M átti voru horfin úr bifreiðinni þegar ökumaður kunningi M kom að bílnum laust eftir kl. 17. Síðar upplýsti M að í töskunni hafi verið starfræn myndavél og auk þess hafi Samsung sími verið tekinn. M krefst bóta úr heimilistryggingu sinni. V hafnar bótaskyldu og segir að skilyrði fyrir greiðsluskyldu vegna þjófnaðar við innbrot í læsta bifreið að á vettvangi séu greinileg og ótvíræð merki þess að brotist hafi verið inn í bifreiðina, en samkvæmt lögregluskýrslu séu engin ummerki um að farið hafi verið inn í bifreiðina.

Álit.

Gildissvið fjölskyldutryggingar V tekur til innbrota í læsta bifreið en m.a. eru skilyrði greiðsluskyldu að á vettvangi séu greinileg ótvíræð merki þess að brotist hafi verið inn. Í vátryggingarskilmálum er einnig vitnað til laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga sem geyma ófrávíkjanlegar reglur sem varða samningssamband milli vátryggingartaka og vátryggingafélags. Líta verður til ákvæða skilmálanna í ljósi túlkunar á umræddum lögum, þá sérstaklega 26. gr. þeirra. Þar kemur fram að vátryggingafélag geti takmarkað ábyrgð sína að fullu eða að hluta ef brotið er gegn varúðarreglum sem tilgreindar eru í vátryggingaskilmálum. Varúðarreglur eru skilgreindar í 2. gr. e. í lögunum sem þær reglur sem geyma fyrirmæli til vátryggingartaka um tilteknar ráðstafanir t.d. um það hvernig geyma skuli vátryggðan hlut. Í frumvarpi til laga um vátryggingarsamninga kemur fram að með lögunum sé stefnt að því að setja svokölluðum hlutlægum ábyrgðartakmörkunum skorður ef þær geyma í raun fyrirmæli til vátryggðs um hvernig hann fer með hina vátryggðu áhættu.

Þegar orðalag vátryggingarskilmála V eru skoðuð með hliðsjón af þessu má sjá að með því að miða gildissvið vátryggingarinnar við innbrotsþjófnað í læsta bifreið er verið að gefa vátryggðum þau fyrirmæli að hann læsi tryggilega bifreið sinni. Verða skilyrði um greinileg og ótvíræð merki um innbrot ekki túlkðu öðruvísi en að þau séu í raun frekari fyrirmæli til vátryggðs um geymslu innbús í skilningi 2. gr. laga um vátryggingarsamninga, þ.e. dulin varúðarregla og fær sú skýring stoð í lögskýringargögnum laga um vátryggingarsamninga, sérstaklega þar sem fjallað er um 26. gr. laganna.

Í málinu liggur fyrir að munir sem M átti voru teknir úr bifreið kunningja hans, þegar sá hafði þá í bifreið sinni og ætlaði að koma þeim til M og bifreiðin hafi ávallt verið læst. Á V hvílir sönnunarbyrði um það hvort brotið hafi verið gegn ofangreindri varúðarreglu um að vátryggðir munir séu geymdir í læstri bifreið. Ekkert hefur komið fram í málinu sem bendir til þess að

bifreið kunningja M hafi verið ólæst og verður ekki annað lagt til grundvallar að hún hafi verið læst. Telst því ekki hafa verið brotið gegn varúðarreglu í vátryggingarskilmálum og M eigi því rétt á bótum úr fjölskyldutryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt til til bóta úr fjölskyldutryggingu hjá V

Reykjavík 27.10.2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur Lúther Einarsson hrl.

Jón Magnússon hrl.